

Гласник Удружења Ложача Државних Железница у Београду
 Glasnik Udruženja Ložaca Drž. Železnica u Beogradu. — Glasilo Udruženja Kurjačev Drž. Železnica v Beogradu.
 Kancelarija. Udruženja i redakcija lista nalaze se pri ložionici državnih železnica Beograd. Čekovni račun br. 56551.

ГОД. XI	Иzlази 12 пута у години. Поједини број 1 динар Годиш. претплата 12 дин.	Izlази 12 пута у години Поједини број 1 динар Годиш. претплата 12 дин.	Ishаја 12 крат в лету Posamezna številka 1 din. Letna naročnina 12 din.	Београд, 7 фебруара 1934 г. Beograd, 7 februara 1934 g. Beograd, 7 februara 1934 g.	Број 2
---------	---	--	---	---	--------

Једна лепа пажња (или један леп пример)

Од пре извесног времена, на обзору односа суседних земаља, јужних Словена рађа се нова зора. Буђење словенске свести и националног поноса, која су највећа гаранција лепше и светлије будућности по крви и језику братских словенских народа, почела је да руши вештачки подигнуте препоне, којима је циљ раздвајање, мржња и стварање неповерења.

Поносите југословенска престоница, која је од свога постанка била носиоц велике југословенске и у опште словенске идеје, жижа коју није било у стању угасити ни петовековно ропство, као ни подземне тамнице двоглавог црно-жутог орла, почела је поново да шири идеју братства и слоге, широкогрудо покривајући велом забораватаешка искуства прошлости. Одједи топовских пуцњева у Рушчуку, а по крви и језику у толико блиској нам суседној Бугарској, који су онако топло поздравили Највећег Југословена, наследника Великог Ослободиоца подјармљеног југословенског народа, нашег витешког Краља, Његово Величанство Александра I, громко су одјекнули широм словенских земаља и нашли топлотоп одјека у срцима свију словена.

Исто тако и искрени узвици из грла огромне народне масе: „живео Бугарски Краљ Борис и Краљица Јоана“ који су испуњавали југословенску престоницу приликом посете Његова Величанства Краља Бориса и Краљице Јоане, нашли су топлотоп одјека далеко ван ју-

Jedna lepa pažnja (ili jedan lep primer)

Од пре извесног времена, на обзору односа суседних земаља јужних Словена, рађа се нова зора. Будјење словенске свести и националног поноса, која су највећа гаранција лепше и светлије будућности по крви и језику братских словенских народа, почела је да руши вештачки подигнуте препоне, којима је циљ раздвајање, мржња и стварање неповерења.

Поносита југословенска престоница, која је од свога постанка била носиоц велике југословенске и у опште словенске идеје, жижа коју није било у стању угасити ни петовековно ропство, као ни подземне тамнице двоглавог црно-жутог орла, почела је поново да шири идеју братства и слоге, широкогрудо покривајући велом забораватаешка искуства прошлости. Одједи топовских пуцњева у Рушчуку, а по крви и језику у толико блиској нам суседној Бугарској, који су онако топло поздравили Највећег Југословена, наследника Великог Ослободивца подјармљеног југословенског народа, нашег витешког Краља, Његово Величанство Александра I, громко су одјекнули широм словенских земаља и нашли топлотоп одјека у срцима свију словена.

Исто тако и искрени узвици из грла огромне народне масе: „Živeo Бугарски Краљ Борис и Краљица Јоана,“ који су испуњавали југословенску престоницу приликом посете Њихова Величанства Краља Бориса и Краљице Јоане, нашли су топлотоп одјека далеко ван југословенских граница у срцима братских нам словенских народа.

гословенских граница у срцима братских нам словенских народа.

Ове посете двају словенских владара забележиће се златним слобвима у историји зближења словенских народа и стварању велике и моћне словенске заједнице.

За нас ложаче југословенских државних железница и бродова, нарочито је значајан гест који је учинио Краљ Њ. В. Борис бугарски, приликом своје посете југословенској престоници, односно приликом његовог повратка у своју престоницу Софију, гест који ће међу ложачима југословенских државних железница и бродова остати у трајној и светлој успомени, као јединствени пример пажње и љубави према малом човеку, љубави која се налази само у срцима оних крунисаних глава којима је одлика отворена и питома словенска душа.

Ледена кошава подизала је читаве снежне облаке када је са првог перона београдске станице кренуо Дворски воз. Две огромне локомотиве са муком су се пробијале кроз снежну вејавицу на стрмом раљском успону. Снежна вејавица је немилосрдно засипала машиницу и ложача. Услед јаке хладноће рука се је лепила за челик и гвожђе. У тендеру локомотиве, видео се угалј испод дебелог снежног покривача. Угалј, помешан снегом и ледом гаси ватру у ложишту локомотиве.

У пркос великој хладноћи, која је достигала 20 степени испод нуле, у пркос леденој кошави и снежној вејавици, која не да ни око отворити, нашег друга ложача Петра Радића обливају млазеви зноја, у тешкој борби са циновском локомотивом. Сказалка на манометру парног притиска стоји у месту као прикована, а водостање у котлу сваког тренутка пада све ниже и ниже. Због елементарне непогоде рад је отежан до крајности, а возно време треба одржати по сваку цену. У овакоме раду, који изискује крајњи напор физичких снага и гвоздену енергију, брзо пролазе станице за станицом: Младеновац, Паланка, Вел. Плана, Лапово, Јагодина и већ се назиру, кроз снежну вејавицу, контуре њуприске станице где се воз задржава. За осам минута бављења треба очистити ватру у ложишту локомотиве, која се је попела до врата и напунити тендер водом.

Колега Петар Радић, обливен знојем и гарав од чађи, свестан да од његовог рада у многоне зависи тачно путовање Дворског воза, улаже крајњи напор, да обави потребне радове до поласка воза. Контролни органи на локомотиви, са сатом у руци, прате сваки покрет његових гаравих руку. И док се сказалке на сату полако примичу одређеном минути поласка, Петар Радић, дебелим гвозденим жарачем, ужурбано пробија усјану шљаку у ложишту локомотиве.

У то се време полако отварају врата краљевских кола, кроз која излази Његово Величанство Краљ Борис захваћен снежном вејавицом и леденом кошавом, Он пролази службена кола и долази до стрмих степеница горостасне локомотиве. Без икаквог устручавања хвата се Краљевска рука залеђених гвоздених рукодржа и Он се уз стрме степенице пење на локомотиву. На локомотиви је наш колега разбацао чађави алат за чишћење

Ове посете два словенска владара забележиће се златним слобвима у историји зближења словенских народа и стварању велике и моћне словенске заједнице.

За нас ложаће југословенских државних железница и бродова, нарочито је значајан гест који је учинио Њ. В. Борис Бугарски Краљ, приликом своје посете југословенској престоници, односно приликом његовог повратка у своју престоницу Софију, гест који ће међу ложаћима југословенских државних железница и бродова остати у трајној и светлој успомени, као јединствени пример пажње и љубави према малом човеку, љубави која се налази само у срцима оних крунисаних глава којима је одлика отворена и питома словенска душа.

Ледена кошава подизала је читаве снежне облаке када је са првог перона београдске станице кренуо Дворски воз. Две огромне локомотиве са муком су се пробијале кроз снежну вејавицу на стрмом раљском успону. Снежна вејавица је немилосрдно засипала машиницу и ложаћа. Услед јаке хладноће рука се је лепила за челик и гвожђе. У тендеру локомотиве, видео се угалј испод дебелог снежног покривача. Угалј, помешан снегом и ледом гаси ватру у ложишту локомотиве.

У пркос великој хладноћи, која је достигала 20 степени испод нуле, у пркос леденој кошави и снежној вејавици, која не да ни око отворити, нашег друга ложаћа Петра Радића обливају млазеви зноја, у тешкој борби са дџиновском локомотивом. Сказалка на манометру парног притиска стоји у месту као прикована, а водостање у котлу сваког тренутка пада све ниже и ниже. Због елементарне непогоде рад је отежан до крајности, а возно време треба одржати по сваку цену. У овакоме раду, који изискује крајњи напор физичких снага и гвоздену енергију, брзо пролазе станице за станицом: Младеновац, Паланка, Вел. Плана, Лапово, Јагодина и већ се назиру, кроз снежну вејавицу, контуре њуприске станице где се воз задржава. За осам минута бављења треба очистити ватру у ложишту локомотиве, која се је попела до врата и напунити тендер водом.

Колега Петар Радић, обливен знојем и гарав од чађи, свестан да од његовог рада у многоне зависи тачно путовање Дворског воза, улаже крајњи напор, да обави потребне радове до поласка воза. Контролни органи на локомотиви, са сатом у руци, прате сваки покрет његових гаравих руку. И док се сказалке на сату полако примичу одређеном минути поласка, Петар Радић, дебелим гвозденим жарачем, ужурбано пробија усјану шљаку у ложишту локомотиве.

У то се време полако отварају врата краљевских кола, кроз која излази Његово Величанство Краљ Борис. Захваћен снежном вејавицом и леденом кошавом, Он пролази службена кола и долази до стрмих степеница горостасне локомотиве, без икаквог устручавања хвата се Краљевска рука залеђених гвоздених рукодржа и Он се уз стрме степенице пење на локомотиву. На локомотиви је наш колега разбацао чађави алат за чишћење ватре и обливен знојем ужурбано ради на чишћењу исте. На локомотиву се пенју Директор државних железница инжењер господин Димитрије Наумо-

ватре и обливен знојем ужурбано ради на чишћењу исте. На локомотиву се пењу Директор државних железница инжењер господин Димитрије Наумовић, затим инжењер г. Душан Драгићевић, шеф ложионице Београд, као и машиновођа локомотиве, који су за време чишћења ватре сишли да обиђу и прегледају локомотиву.

Појавом Његовог Величанства Краља Бориса на локомотиви, настало је изненађење. У тренутку су уклоњени гвоздени жарачи а наш је колега стао узбуђен пред Високим гостом. Благи и питоми поглед Његовог Величанства, зауставио се је на гаравом и масном ложању а Његова десна рука, као што се је мало пре без устручавања дохватила гвоздених рукодржа, исто тако без устручавања се сада пружила према гаравој рuci ложача, спремна за срдачан стисак.

Колега Петар Радић, погледао је збуњено своју гараву руку за коју се је прилепио дебели слој гара замазан уљем. Њ. В. Краљ Борис, видећи незгодан положај ложача обратио му се је речима: „Братко, ништа не мари“ а затим, недајући ложању времена да бар донекле очисти руку, срдачно је стегао гараву и жуљевиту руку ложача југословенских државних железница.

После топлог поздрава са осталим лицима на локомотиви, интересујући се за поједине ствари, Његово Величанство Краљ Борис скинуо се је са локомотиве, односећи, као успомену, на десној рuci отисак гаравих прстију ложача Петра Радића.

Сказалке на сату помериле су се на време поласка. Локомотиве захукташе! Воз је поново појурио кроз снежну мећаву и вејавицу, носећи Њихова Величанства Краља Бориса и Краљицу Јоану ка бугарској граници. У ложишту локомотиве весело је пламтела очишћена ватра, а у души ложача распламтео се је жар истинске љубави и дивљења према великој словенској души израженој у пријатељским и топлим речима бугарског Владаоца „братко не мари, што је твоја рука гарава“!

Овим својим гестом, који ће бити трајно забележен у Удружењу ложача Југословенских државних железница и бродова, Њ. В. бугарски Краљ Борис пружило је, преко ложача Петра Радића, руку свима ложачима југословенских државних железница и бродова.

Овај гест бугарског Владаоца, поткрепио је у нама наду и веру да није далеко дан, када ће по примеру свог узвишеног Владаоца, и бугарски ложачи државних железница, а преко њих и сви остали пружити руку своме југословенском брату ложању и осталим грађанима миле нам отаџбине Југославије, као што је искрено пружило своју руку њихов Владаоц гаравом ложању југословенских железница.

У тој нади ми кличемо: „да живе Њихова Величанства Бугарски Краљ и Краљица Јоана“!

Централна управа удружења
ложача

Ј.З.

вић, затим инжењер г. Душан Драгићевић, шеф ложионице Београд, као и машиновођа локомотиве, који су за време чишћења ватре сишли да обиђу и прегледају локомотиву.

Појавом Његовог Величанства Краља Бориса на локомотиви, настало је изненађење. У тренутку су уклоњени гвоздени жарачи, а наш је колега стао узбуден пред Високим гостом. Благи и питоми поглед Његовог Величанства, зауставио се је на гаравом и масном ложању а Његова десна рука, као што се је мало пре без устручавања дохватила гвоздених рукодржа, исто тако без устручавања се сада пружила према гаравој рuci ложања, спремна за срдачан стисак.

Колега Петар Радић, погледао је збуњено своју гараву руку за коју се је прилепио дебели слој гара замазан уљем. Њ. В. Краљ Борис, видећи незгодан положај ложања обратио му се је речима: „Братко, ништа не мари“ а затим, недајући ложању времена да бар донекле очисти руку, срдачно је стегао гараву и жуљевиту руку ложања југословенских државних железница.

После топлог поздрава са осталим лицима на локомотиви, интересујући се за поједине ствари, Његово Величанство Краљ Борис скинуо се је са локомотиве, односећи, као успомену, на десној рuci отисак гаравих прстију ложања Петра Радића.

Сказалке на сату помериле су се на време поласка. Локомотиве захукташе! Воз је поново појурио кроз снежну мећаву и вејавицу, носећи Њихова Величанства Краља Бориса и Краљицу Јоану ка бугарској граници. У ложишту локомотиве весело је пламтела очишћена ватра, а у души ложања распламтео се је жар истинске љубави и дивљења према великој словенској души израженој у пријатељским и топлим речима бугарског Владаоца „братко не мари, што је твоја рука гарава“!

Овим својим гестом, који ће бити трајно забележен у Удружењу ложања југословенских државних железница и бродова, Њ. В. Бугарски Краљ Борис пружило је, преко ложања Петра Радића, руку свима ложањима југословенских државних железница и бродова.

Овај гест бугарског Владаоца, поткрепио је у нама наду и веру да није далеко дан, када ће по примеру свог Узвишеног Владаоца, и бугарски ложањи државних железница, а преко њих и сви остали пружити руку своме југословенском брату ложању и осталим грађанима миле нам отаџбине Југославије, као што је искрено пружило своју руку њихов Владаоц гаравом ложању југословенских железница.

У тој нади ми кличемо: „да живе Њихова Величанства Бугарски Краљ и Краљица Јоана“!

Централна управа удружења
ложања

Ј.З.

Ложачи! Читајте ваш једини гласник „Стручног Ложача“

Ложањи! Читајте ваш једини гласник „Стручног Ложања“

Из Централне управе Удружења ложача државних железница и бродова у Београду

У службеним новинама број 26 од 15 децембра 1933 године саобраћајних установа оштампано је следеће.

ОДЛИКОВАЊЕ:

Орденом Југословенске круне V. реда.

Нашег почасног потпретседника инж. *Јована Н. Ђурковића* шефа вуче Генералне Дирекције у Београду.

Нашег почасног члана инж. *Душана Ч. Драгићевића*, шефа ложионице Београд.

Златном медаљом за ревносну службу.

Нашег претседника Централне Управе *Милована Милића*;

Нашег претседника Надзорног одбора Централне управе *Трифун Марковића*, званичника; и

Нашег члана *Диклића Б. Илију*, званичника у ложионици Кичево.

26 децембра 1933 год.
у Београду

Централна управа Удружења
Београд

Како треба напајати локомотивски котлао

Имали смо прилике да више пута видимо на локомотиви да ложачи не доливају правилно котлао са водом, те тиме не само да штете држави, него и себи. Приметили смо још и то да ово неправилно напајење локомотивског котла није намерно већ увек због непознавања утицаја таквог напајања ни штетност, која се ствара на тај начин, па било то да долази од ложача, а по некад и од машиновође. Јер машиновођа треба да објасни ложачу штетност, ако овај то незна и тиме га упозори на правилно опслуживање котла. Из ових разлога, и да би се дала прилика сваком ложачу, да може допунити своје знање, писали смо и раније на овом месту: како треба напијати котлао, да би се користило у погледу уштеде у гориву, а сада хоћемо да изнесемо у овом чланку како треба напајати котлао, па да се избегну рђаве последице на котлао од неправилног напајања. Ма да смо и раније указивали на правилно напајање котла приликом расправљања питања уштеде у гориву, ипак ћемо и овде поновити упућивање на правилно напајање котла, које је истоветно и за уштеду у гориву и за чување котла од рђавих последица, а од неправилног напајања. Да би ово наше излагање било што лакше за разумевање и овом приликом ћемо изнети неколико поређења и примера из обичног живота, са којима се често срећемо.

У ранијим нашим чланцима смо говорили о преносењу топлоте, али ништа нисмо говорили о утицају топлоте на тело — материју, т. ј. на његову запремину — величину. Природан је закон да тела на различитим температурама, т. ј. различито загрејана, имају различиту

своју запремину (простор што заузима материја тога тела). Та промена запремене, приликом промене температуре тела, иде са повећавањем температуре — топлоте тела, повећава се и запремина тела, а смањивањем топлоте, смањује се и запремина тога тела, сем неких изузетака, код којих иде обрнуто као на пример вода. Али оно што се тиче нас у овом случају за метале као гвожђе, бакар и други, постоји: да повећавањем температуре — топлоте, повећава се запремина тела и обратно смањивањем температуре — топлоте тела, смањује се његова запремина.

Материја неког тела (материјал) састоји се из сићушних делова такозваних „молекула“, који под утицајем топлоте се удаљују један од другог и на тај начин бива неко „надимање“ материје, т. ј. његова запремина расте. Хлађењем, ти ситни делићи се приближавају један другом и на тај начин се смањује запремина тога тела. Ако би за боље објашњење узели људе у преносном значењу, место ситних делића материје (молекула), и поставили их у групу, онда ће се они штогод им је више топлије, удаљавати један од другог, а обрнуто ако им је све више хладно, све ће се више збијати један уз другог и тако правити у првом случају све већу групу по запремини, а у другом случају све мању. Дакле, када знамо да се материја — тело, под утицајем повећавања топлоте шири, односно повећава запремину, а под утицајем смањивања топлоте та се запремина смањује, онда нам је јасно зашто се на саставима шина оставља онај међупростор, а који је потребан као сигурност приликом повећавања запремене шине услед повећавања топлоте, и то је нарочито у летње доба при јаком загревању шина од сунчаних зракова. Исто тако нам је, после овог објашњења о промени запремене тела при промени температуре, јасно како се држи бандаж на точковима, када ничим није прикован за наплату, јер не загрејан бандаж не може се наместити на точак исте температуре, већ се зато бандаж загреје и тако загрејан лако навуче на точак, који није загрејан и када се температура бандажа изједначи са температуром точка, онда ће бандаж услед скупљања, због смањивања топлоте-температуре притегнути точак и неће спасти, ако је добро навучен, све дотле док се само бандаж не загреје много више него остали део точка.

До сада смо говорили о постепеним променама температуре — топлоте, па према томе и постепеним променама запремене. Али ако узмемо да неком телу дајемо нагле промене температуре, онда ћемо исто тако добити нагле промене запремене, односно нагло ће се ситни делићи — „молекули“ удаљавати или приближавати један другом. Такво нагло кретање „молекули“ (ситни делићи тела) може да буде врло различито, што зависи од величине промене температуре, а које често пута изазива таква нагла размицања или примицања тих ситних делића тела, да од једном дођу у такво стање да се више никаквим силама не могу повратити у првобитно стање. Овакав пример је тако звоно прскање тела односно материје или трајне променене облика. Као при-

мер прскања тела можемо поменути један свакидашњи, а то је: ако у хладну чашу сипамо врућу воду или у топлу чашу сипамо хладну воду, онда ће настати прскање чаше, односно ситни делићи стакла, од чега је чаша, на месту прскотине, толико су се један од другог нагло удаљили или приближили да је настала промена у њиховом склопу, што ми кажемо прскотина и сада ма колико притискивали два одломљена (прснута) дела неће се моћи више повратити у првашње стање, односно да буде цела чаша.

Када смо овако направили увод и објаснили промене запремине услед промене температуре тела и дејство те промене при наглим променама температуре тела, онада можемо прећи на наше главно објашњење промене запремине тела код котла и дејство нагле промене температуре на делове котла, као што су зидови, стрежњаци, цеви и др.

Инж. Ж. Митић

— Наставиће се —

† Лазар Лазаревић — чика Лаза

Неумитна смрт однела нам је 29 — I т. г. за навек нашег предоброг „чика“ Лазу, у доба пуне снаге и воље за корисни рад нашој саобраћајној установи.

За нас ложаче у толико је тежа ова прерана смрт „чика“ Лазе, што смо у њему имали искреног пријатеља, који је и као машиновођа, први претпостављени ложачу, умео да разуме и цени напоре гаровог ложача, а после и као машински контролни орган увек имао добру реч за ложача.

Као председник и представник Обласне управе Удружења машиновођа, увек је гледао са задовољством напредак Удружења ложача и сваку би несугласицу изгладио. У ложачу је гледао увек сапатника машиновође, који се заједнички муче и боре у животу за одржање своје егзистенције, гледајући често пута заједнички смрти у очи, а често пута одлазе у смрт под колосом покрханог гвожђа, а искувани врелом водом и паром. Такво схватање и разумевање службе ложача и иначе опкољење у животу са млађим и дало му је име „Чика Лаза“. Кома год је требало што добро учинити, ту се је он свесрдно трудио да учини, па ма ко то био.

Свима ложачима, који су га познавали, остаће нам у најлепшој успомени наш добри „чика“ Лаза, а нека би дао Бог, да се и остале машиновође, као наши први претпостављени угледају на њега, те да у нас ложаче гледају људе, који са машиновођама деле и добро и зло.

С тога нека је лака земља, која је примила нашег „Чика“ Лазу, а уцвеленој породици нека буде утеха у њеном болу, наше саучешће и топла и светла успомена, на искреног пријатеља ложача, а коју оставља у нашим срцима.

Лака му земља и вечан помен!

Централна управа Удружења ложача.

Забава пододбора Винковци

Удружење ложача држ. железница-Пододбор у Винковцима одржао је трећу забаву са добровољним прилозима, а који су прилози употребљени у корисне сврхе Пододбора.

На ову забаву било је присутно чланова, као и грађанства. Особиту част је учинио својом посетом Г. Ing. Вукан Дешић, шеф ложионице Винковци, чијом заслугом је ова забава била добро посећена, пошто је изашао у сусрет многим члановима да присуствују овој забави, дајући им у служби замену.

Пододбор удружења ложача у Винковцима на свему му топло захваљује.

Пододбор такође топло захваљује Централној управи на добровољном прилогу од 50 динара.

Забава је протекла у највећем реду, као и весеље до касно у ноћи.

Суботица, 29 I. 1934 год.

Из Обл. Управе удруж. ложача.

С. К. „Железничар“ из Инђије један ретко напредан клуб

Инђија децембра 1933. На иницијативу инж. Радомира Луковића шефа ложионице и претседника пододбора основан је у Инђији као секција пододбора С. К. Железничар дана 3. маја 1933 године.

Почетак је био доста тежак да се преброде многе тешкоће којих је у почетку било, но заузимањем и агилним радом друга Комадине тех. чиновника и Јелића Александра као и осталих чланова клуб је рапидно кренуо напредку, тако да се већ сада опажа тај труд.

Доласком за шефа ложионице друга инж. Митића Живојина који се поред претседника пододбора примио тога звања и у клубу, клуб је његовом заслугом и неуморним радом у последње време показао завидне резултате, о чему сведоче и резултати: са С. К. Железничаром у Смедереву 1:0; за Смедерево, са С. К. Железничаром из Руме (утакмица играна у Руми) 12:3; са С. К. Јединством из Инђије 6:4; за Железничар, са С. К. Зором у Бјељини 3:1; за Железничар, са С. К. Славеном у Бјељини 5:4; за Славен, са С. К. Славјом из Ст. Пазове прваком Новосадског подсавеза у Ст. Пазови 2:1; за Железничар.

За ово кратко време С. К. Железничар одиграо је осам пријатељских утакмица од којих је пет решио у своју корист а три изгубио. Разлика голова износи 40:20 за С. К. Железничар из Инђије.

Садања момчад С. К. Железничара је веома солидан тим у коме вреди истаћи голмана Владислављевића, центар-халфа Михајловића, десну спојку Ковачевића као и три брата Живковиће.

За овакав напредак највише заслуга има претседник инж. Живојин Митић шеф ложионице а поред њега агилни вођа фудбалске секције Комадина Будимир техн. чиновник ложионице.

Пошто је С. К. Железничар из Инђије доказао својим резултатима да је најбољи клуб провинције Новосадског Подсавеза, одређен је да игра пехарне утакмице на турниру клубова Новосадског Подсавеза.

Утакмице за пехар Новосадског подсавеза почињу 17. децембра на Рођендан Њ. В. Краља и трајаће до преко православног Божића односно Нове године.

С. К. Железничар из Инђије моли железничке клубове да га позивају на пријатељске утакмице, пошто за сада нема игралиште па му је немогуће примати госта. Клуб је пријављен у чланство ЈНС-а.

Адреса клуба: С. к. железничар — Инђија.

Н.

Болесничке потпоре.

Када је већ реч о корисним сврхама, онда без сумње да болесничке потпоре заузимају прво место. Поред тога, болесничке потпоре треба правилније расподелити, па да се она додељује материјално слабим члановима.

Међу нама ложачима свакако да су материјално слабији дневничари од регулисаних службеника.

Регулисаном службенику, за време свога боловања припада у целости пуне принадлежности док дневничари кад су болесни њима се њихове дневнице не исплаћују, већ добијају једну минималну суму од Болесничког фонда. Дали је онда право, да регулисани службеник за време свога боловања прима целу плату са свима додатцима а поред тога да прима и болесничку потпору из Удружења, у оном истом износу колико примају и дневничари, док дневничари за ону суму новаца коју добију од Болесничког фонда једва стигну хлеба да набаве за себе и своју породицу. У томе и јесте, тенденција наше штедне и ту уштеђевину треба што правилније додељивати члановима приликом њихове болести.

Ја лично стојим од вајкада на гледишту да се регулисаним службеницима укине болесничка потпора за време боловања, јер као што сам већ рекао они примају целу плату и имају довољно материјалне могућности за удобан живот, а да се зато повиси болесничка потпора дневничарима, јер су они у тежем положају од регулисаног члана. Многи чланови могу мислити да је ова моја жеља неискрена да ово моје писање може бити има неки други циљ и т.д., али ја такве замисли унапред демантујем па сам готов и ако сам и ја регулисан службеник да ако би се већина чланова сложила са овим мојим предлогом да и сам поднесем извесне жртве у корист дневничара, јер се у томе и састоји наше деловање на хуманом пољу, да останемо до краја верни нашем светом геслу један за све сви за једног, служећи на тај начин сврси за коју Удружење постоји.

Небројено пута до сада на сваком нашем конгресу или годишњој скупштини ја сам излазио са овим предлогом отворено, а то ми могу послужити као сведоци и остале Обласне управе, а овај мој предлог улазио је више пута и у записник конгреса и скупштина, па и поред најбоље моје воље, мој је глас остао глас вапијућег у пустињи пошто већина није хтела исти предлог да прими, из разлога што делегати који су присуствовали конгресима и скупштинама нису могли гласати за мој предлог, пошто нису претходно о овоме питању добили сагласност осталих чланова по пододборима, па су се бојали да се већина чланова неби сагласила са њиховим поступком; а свакоме делегату тачно је да је дужност да строго води рачуна о вољи чланова јер само већини припада право да решава питања овако крупне природе.

Међутим прођоше онолики конгреси на које су долазили у већини случаја једни те исти људи, који су у току године имали довољно времена да по овоме питању упознају све чланове у Пододборима и да на конгресу изнесу мишљење својих Пододбора, али на жалост ово није урађено и ово питање увек се је избегавало у

Bolesničke potpore.

Kada je već reč o korisnim svrhama, onda bez sumnje da bolesničke potpore zauzimaju prvo mesto. Pored toga, bolesničke potpore treba pravilnije raspodeliti, pa da se ona dodeljuje u stvari materijalno slabim članovima.

Medju nama ložaćima svakako da su materijalno slabiji dnevnichari od regulisanih službenika.

Regulisanom službeniku, za vreme svoga bolovanja pripada u celosti pune принадлежности dok dnevnichari kad su bolesni njima se njihove dnevnice ne isplaćuju, već dobijaju jednu minimalnu sumu od Bolesničkog fonda. Dali je onda pravo, da regulisani službenik za vreme svoga bolovanja prima celu platu sa svima dodatcima a pored toga da prima i bolesničku potporu iz Udruženja, u onom istom износу колико примају и дневничари, док дневничари за ону суму новца коју добију од Bolesničkog fonda једва стигну хлеба да набаве за себе и своју породицу. U tome i jeste, tendencija naše štednje, i tu uštedjevinu treba što pravilnije dodeljivati članovima prilikom njihove bolesti.

Ја лично стојим од вајкада на гледишту да се регулисаним службеницима укине болесничка потпора за време боловања, јер као што сам већ рекао они примају целу плату и имају довољно материјалне могућности за удобан живот, а да се зато повиси болесничка потпора дневничарима, јер су они у тежем положају од регулисаног члана. Многи чланови могу мислити да је ова моја жеља неискрена да ово моје писање може бити има неки други циљ и т.д., али ја такве замисли унапред демантујем па сам готов и ако сам и ја регулисан службеник да ако би се већина чланова сложила са овим мојим предлогом да и сам поднесем извесне жртве у корист дневничара, јер се у томе и састоји наше деловање на humanom polju, da останемо до краја верни нашем светом геслу један за све сви за једног, служећи на тај начин сврси за коју Удружење постоји.

Небројено пута до сада на сваком нашем конгресу или годишњој скупштини ја сам излазио са овим предлогом отворено, а то ми могу послужити као сведоци и остале Обласне управе, а овај мој предлог улазио је више пута и у записник конгреса и скупштина, па и поред најбоље моје воље, мој је глас остао глас вапијућег у пустињи, пошто већина није хтела исти предлог да прими, из разлога што делегати који су присуствовали конгресима и скупштинама нису могли гласати за мој предлог, пошто нису претходно о овоме питању добили сагласност осталих чланова по пододборима, па су се бојали да се већина чланова неби сагласила са њиховим поступком; а свакоме делегату тачно је да је дужност да строго води рачуна о вољи чланова јер само већини припада право да решава питања овако крупне природе.

Међутим продјоше онолики конгреси на које су долазили у већини случаја једни те исти људи, који су у току године имали довољно времена да по овоме питању упознају све чланове у Pododborima и да на конгресу изнесу мишљење својих Pododbora, али на жалост ово није урађено и ово питање увек се је избегавало у presudnim momentima, iz čega se može zaključiti koliko teško leži na duši ovo

пресудним моментима, из чега се може закључити колико тешко лежи на души ово болно питање, већ неколико година оним људима који су меродавни да по њему донесу сходно решење.

Разумљиво јесте, да се на ово питање и сувише лако заборавља пошто на сваки конгрес долазе у претежној већини регулисани чланови чији се интереси косе са овим предлогом. Ова чињеница приморала ме је да ово питање изнесем јавно преко нашег друштвеног листа како би се са њиме упознали сви чланови Удружења. На основу свега што је већ у ранијим чланцима изложено, ја апелирам на сваког појединог члана да ово питање зрело размисли, па након тога сваки онај члан који се слаже са мојим предлогом да се макар и привремено укине болесничка потпора регулисаним члановима, а дневничарима да се повиси, нека ми писмено достави своје мишљење да се слаже са мојим предлогом. Приморан сам да овим путем консултујем све чланове кад већ то нису били у стању чинити Обласне управе за три године, како би се на идућем конгресу имало у погледу овог питања јасне погледе свих чланова, пошто се на други начин ово питање не може решити.

Овом приликом нарочито апелујем на све регулисане чланове, да буду непристрасни и објективни да метну руку на срце и да признају да је овај предлог оправдан са једне стране с обзиром према тешком положају нерегулисаних чланова, а са друге стране у интересу штедње у Удружењу, пошто болесничке потпоре заузимају најболније питање у нашем Удружењу.

26 јануара 1934 године
у Београду.

Милован Милић, с.р.
Претседник Централне Управе

bolno pitanje, već nekoliko godina onim ljudima koji su merodavni da po njemu donesu shodno rešenje.

Pazumljivo jeste, da se na ovo pitanje i suviše lako zaboravlja pošto na svaki kongres dolaze u pretežnoj većini regulisani članovi čiji se interesi kose sa ovim predlogom. Ova činjenica primorala me je da ovo pitanje iznesem javno preko našeg društvenog lista kako bi se sa njime upoznali svi članovi Udruženja. Na osnovu svega što je već u ranijim člancima izloženo, ja apeliram na svakog pojedinog člana da ovo pitanje zrelo razmisli, pa nakon toga svaki onaj član koji se slaže sa mojim predlogom da se makar i privremeno ukine Bolesnička potpora regulisanim članovima, a dnevničarima da se povisi, neka mi pismeno dostavi svoje mišljenje da se slaže sa mojim predlogom. Primoran sam da ovim putem konsultujem sve članove kad već to nisu bile u stanju učiniti Oblasne uprave za tri godine, kako bi se na idućem kongresu imalo u pogledu ovog pitanja jasne poglede svih članova, pošto se na drugi način ovo pitanje ne može rešiti.

Ovom prilikom naročito apelujem na sve regulisane članove, da budu nepristrasni i objektivni da metnu ruku na srce i da priznaju da je ovaj predlog opravdan sa jedne strane s obzirom prema teškom položaju neregulisanih članova, a sa druge strane u interesu štednje u Udruženju, pošto bolesničke potpore zauzimaju najbolnije pitanje u našem Udruženju.

26 јануара 1934 године

у Београду.

Milovan Milić, s.r.
Pretsednik Centralne Uprave.

Из обласне управе Београд

Према службеним новинама саобраћајних установа од 1. децембра 1933 године, број 25 при полагању Државног стручног испита положили су исти и то:

За ложаче са одличним успехом:

1. Дергачев М. Владимир, ложач ложионице Београд.

Са врло добрим успехом:

- 1) Цвејић М. Љубиша, ложач дневничар ложионице Београд.
- 2) Новак Здравко, дневничар ложионице Љубљана главни колодвор;
- 3) Фурлан Јосип, дневничар ложионице Љубљана;
- 4) Клампфер Виктор, глав, колодвор ложионица Љубљана.

Са добрим успехом

- 1/ Јоцић С. Живојин, дневничар ложионице Земун;
- 2) Вазмер Ј. Иван, ложач дневничар ложионице Земун;
- 3) Бабић С. Станко, ложач дневничар ложионице Земун;
- 4) Ердељан С. Милан, ложач дневничар ложионице Земун;
- 5) Јовановић С. Драгутин, ложач дневничар ложионице Земун;

- 5) Додонов Н. Сергије, ложач дневничар ложионице Земун;

- 7) Марославац С. Матија ложионица Земун;
- 8) Хорват Х. Петар, званичник ложионице Земун;
- 9) Давид М. Радослав, званичник ложионице Земун;
- 10) Анђелковић М. Драгољуб, дневничар ложионице Земун;
- 11) Станковић Љ. Чедомир, дневничар ложионице Земун;
- 12) Араповић М. Марко, дневничар ложионице Земун;
- 13) Аћимовић М. Милорад, дневничар ложионице Земун;
- 14) Рајтембах К. Карло, дневничар ложионице Земун;
- 15) Стојановић Д. Живко, дневничар ложионице Земун;
- 16) Шијаков С. Крста, дневничар ложионице Земун;
- 17) Марјановић Н. Богдан, дневничар ложионице Земун;
- 18) Колар Ђ. Владислав, дневничар ложионице Београд;
- 19) Рајковић С. Ната, дневничар ложионице Београд;
- 20) Стаменковић С. Мирко, дневничар ложионице Инђија;
- 21) Пешић И. Милорад, дневничар ложионице Београд;
- 22) Чех Е. Стеван, дневничар ложионице Вуковар Предграђе;

- 24) Николић С. Драгутин, званичник ложионице Смедерево;
- 25) Павловић С. Чедомир, званичник ложионице Смедерево;
- 26) Цветковић П. Ђорђе, званичник ложионице Смедерево;
- 27) Кричка Ф. Јарослав, дневничар ложионице Беоцин.
- 28) Котлов А. Иван, дневничар ложионице Инђија;
- 29) Грујичић Ј. Живко, дневничар ложионице Земун;
- 30) Ђерман С. Адам, служитељ ложионице Беоцин;
- 31) Даничић Ч. Светислав, дневничар ложионице Београд;
- 32) Јашо П. Јанко, дневничар ложионице Бијељина;
- 33) Ханчиловић Мехмедалија, дневничар ложионице Бијељина;
- 34) Живковић П. Боривоје, дневничар ложионице Инђија;
- 35) Дорогин С. Благоје, дневничар ложионице Вуковар;
- 36) Јунг И. Ђуро, дневничар ложионице Инђија;
- 37) Митић П. Светозар, дневничар ложионице Инђије;
- 38) Ракарић М. Петар, дневничар ложионице Београд;
- 39) Станојевић П. Велимир, дневничар ложионице Београд;
- 40) Хајевић Х. Емин, дневничар ложионице Бијељина;
- 41) Крајновић М. Емин, дневничар ложионице Бијељина.
- 42) Пантелић Б. Цветко, дневничар ложионице Београд.
- 43) Буквић И. Коста, дневничар ложионице Београд;
- 44) Гладовић П. Тома, дневничар ложионице Београд;
- 45) Зупан П. Франц, дневничар ложионице Београд;
- 46) Костић Ј. Ђорђе, дневничар ложионице Београд;
- 47) Вуковљак В. Рада, дневничар ложионице Београд;
- 48) Јовановић Ј. Милутин, дневничар ложионице Београд;
- 49) Игњат Ј. Гугуља, дневничар ложионице Београд;
- 50) Милутиновић М. Ранисав, званичник ложионице Београд;
- 51) Мерг Ф. Фрања, дневничар ложионице Земун;
- 52) Сајлер Ђ. Стеван, дневничар ложионице Краљево;
- 53) Вајнер Б. Фрања, дневничар ложионице Краљево; и
- 54) Хабуншус Н. Мартин, дневничар ложионице Краљево.

Захвалнице.

Ниже потписани чланови најсрданије се захваљују Обласној управи у Београду, на издатој им помоћи:

Фрања Мергл, ложионица Земун 830 дин. на име боловања; Тодор Шкунрдић, из Београда 300 дин. на име боловања; Фрања Долиншек, из Прилепа 150 дин. на име помоћи без посла; Радован Јовановић из Београда 100 дин. на име помоћи без посла; Драгољуб Чубраковић, из Београда 400 дин. на име правне заштите; Никола

Вулетић, из Крушевца 350 дин. на име боловања; Влад. Марјановић из Крушевца, 400 дин. на име правне заштите; Никола Игњевић из Градско, 250 дин. на име помоћи; Никола Стефановић, из Кичева 230 дин. на име помоћи; Здравко Миладиновић, из Ђуприје 250 дин. на име помоћи; Вучко Спасић, из Ђен. Ханриса 1000 дин. на име посмртине на жену; Митар Стојановић из Скопља 220 дин. Ђорђе Розентал, из Скопља 250 динара. Укупно динара 4.730 дин. И словима динара четири хиљаде седам стотина тридесет и 60%.

19. I. 1934 додине.
у Београду

Обласна управа Београд

ZAHVALE

V zadnjem času je oblastna uprava Ljubljana unakazala bolniške podpore sledećim članovima:

Celar Franc, Trojar Josip vsi iz kurilnice Lj. I.; Čampa Anton is Novega mesta; Kumer Ivan, Kranjc Alojz, Lang Anton, Mencinger Martin, Kovačić Ivan, Marčić Ivan in Vračko Karl iz Maribora; Hartman Josip in Sadaz Alojz iz kurilnice Ljubljana II. v skupnem znesku 2900 din. (dvatisoč devetsto dinarjev).

Posmrtnino je pa nakazala svojcem pokojnega Urbanec Josipa, up. iz kurilnice Ljubljana I. in članu Robaš Francu iz Maribora, ker mu je umrla žena, v skupnem znesku 2500 din. (dvatisuč petsto dinarjev).

Vsi omenjeni tovariši člani oziroma njihovi svojci so se za nakazane bolniške podpore oz. posmrtnine prav lepo zahvalili

Ljubljana, dne 28 XII 1933

ZAHVALA

Mi niže navedeni ložači članovi udruženja ložača Krajevne Jugoslavije, zahvaljujemo se Oblasnoj Upravi u Zagrebu na isplaćenoj nam bolesničkoj potpori, kao i što nam je navedena Uprava platila pravnog zastupnika na našim disciplinskim sudovima.

Bolesnička potpora: Tomić Simo lož. Srp. Moravice 300 dinara; Bučar Maks, lož. Zagreb, gl. k. 300 dinara. Grkavec Ivan lož. Zagreb gl. k. 515 din.; Vukotić Mijo lož. Zagreb gl. k. 300 din.; Feletar Martin, lož. Bjelovar 150 din.; Arambašić Josip lož. Osijek 460 din.; Klemenčić Ante lož. Brod na Savi 400 din.; Bučar Maks, lož. Zagreb gl. k. 450 din.; Dokmanović Mojsija lož. Srp. Moravice 150 din.; Jakšić Nikola IV. lož. Srp. Moravice 150 din.; Pešić Dobroslav lož. Zagreb gl. k. 225 din.; Brezničar Stjepan Zagreb gl. k. lož. 150 din.; Brnjić Marjan lož. Osijek 320 din.; Dokmanović Djoko II lož. Srp. Moravice 150 din. Golem Petar lož. Zagreb gl. k. 310 din.; Turković Djuro lož. Zagreb gl. k. 365 din. Polgar Antun lož. Osijek 150 din.; Kišasondi Ignac lož. Zagreb, gl. k. 300 din.; Jakžić Djuro V. lož. Srp. Moravice 150 din. Višnjić Djuro, lož. Srp. Moravice 150 dinara. Pravna zaštita: Papeš Djuro, lož. Zagreb gl. k. 350 din.; Bobinac Ivan lož. Zagreb gl. k. 500 din. Klobučar Jure, lož. Ogulin 310 din.; Kukić Marko lož. Ogulin 310 dinara. Ukupno dinara 6.915.